

หัย..สำคัญ..

นำเสนอเมื่อ : 30 ม.ค. 2552

ครั้งหนึ่งมีพระราชพิธีหนึ่ง ประกาศจะให้รางวัลกับศิลปินที่สามารถวาดภาพแห่งความสงบได้เยี่ยมยอดที่สุด มีนักวาดรูปมากมายที่พยายามวาดภาพแห่งความสงบ พระราชามองดูรูปทั้งหมดที่วาดเสร็จและเลือกออกมาเพียงสองรูปที่พระองค์พอใจ แต่พระองค์จะต้องเลือกเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น

รูปแรกนั้นเป็นรูปทะเลสาบที่เงียบสงบ
ท่อน้ำนั้นใสราวกับกระจกและสะท้อนให้เห็นภาพภูเขาที่ตั้งตระหง่านรายรอบ
เบื้องบนคือผืนฟ้าที่เต็มไปด้วยเมฆสีขาวราวปุยขน ใครๆที่ได้เห็นภาพนั้นต้องคิดเหมือนกันหมดว่า
นั่นคือภาพแห่งความเงียบสงบ

อีกภาพหนึ่งที่เหลือเป็นภาพภูเขาเช่นกัน แต่เป็นภูเขาที่โล่งเตียน
เบื้องบนคือท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยกลุ่มเมฆฝนและสายฝนกระหน่ำ
ในมุมหนึ่งของภูเขามีน้ำตกที่สาดฟองกระจายไปทั่ว ภาพนี้มองอย่างไรก็ไม่ใช่ภาพแห่งความเงียบสงบ

แต่เมื่อพระองค์มองภาพนั้นอย่างใกล้ชิด
พระองค์พบว่าเบื้องหลังน้ำตกนั้นมีพุ่มไม้เล็กๆเติบโตอยู่ท่ามกลางแนวแตกของซอกหินและในพุ่มไม้นั้นเองมีแมงก
ตัวหนึ่งสร้างรังไว้ตรงนั้น...นี่เอง...ท่ามกลางความมืดของสายน้ำ
มีแมงกตัวหนึ่งนั่งอยู่ในรังอย่างไม่ยินดียืนรายต่อสิ่งใด

ภาพไหนที่คุณคิดว่าจะได้รับรางวัลจากพระองค์ พระองค์เลือกภาพที่สอง คุณรู้มั๊ยว่าทำไม..

พระองค์ให้เหตุผลว่า...เพราะ..ความสงบสำหรับพระองค์ไม่ได้หมายความว่าถึงที่ปราศจากเสียง ปราศจากปัญหา
หรือปราศจากความวุ่นวาย แต่ทว่าท่ามกลางความอึกทึก ท่ามกลางปัญหาและความวุ่นวาย
จิตใจที่นิ่งและยอมรับมันได้ต่างหากจึงจะหมายถึง**ความสงบที่แท้จริง**